

Won ton Stworiczel, je jenu kóždy Wjez
we Naturi, na tajke Waschnje pschihotowat,
so my stej kameje tu Schehomoz teho Stwori-
czela posnacž, a tu kámu stejje najmenschej, hacž
do tej najwerschej srosernicz možemy. We je-
nym kóždyym Proschku je jeho krafnosz kwidžes-
nju, a sjeneho kóždyeho krafneho Pschihotowa-
nja teje Natury, btyhczi so nam do naschich
wotterwrenych Woczow, káż sjeneho žpihela,
jeho wjecžna Mož a Bojstwo. Njebeká wu-
powedaju Božu Czescž, a Zwerdžisna pschipo-
weda Skutk jeho Kufow.

Posbjencze wasche Woczi kNjebekám, a
ladajcze, káť krafnje wone tu jeho Czescž wupo-
wedaju. Wopuschcžcze na krotki Czás waschu
Semju, a podajcze so swaschimi Wyšlemi
njetko somnu do tamnych Wobydlenjow tych
dokonjaných prawých, a sbožnych Duchow, kiž
psched tym Stokom teho Sstwjateho stejja, a
swesekym Kofom wokaju: kwjaty, kwjaty,
kwjaty je Boh ton Knjes Zebaoth! Haj, la-
dajcze na tych, kiž se kwojim Spjewanjom, to
žyte Nebjo tych Sbožnych, pscheklincža, a swu-
kim Wokanjom Božu Czescž pschipowedaju.
O dy bychu schak tajke kwalobne Kyrlische, ko-
trež czi Sbožni na Harffach renje spjewaju,
hacž na naschu njedžakomnu Semju delje, a na
jejnych melczaznych Wobydlerjow klincžaty!
Pschetož, dy možemy my najmenje rycžecž, hacž
runje tedy, dyž my nasch Ert bekobu kBožej
Kwalbi wotterwicž dyrbímy. Dy bychu tajke
krafnje Bojske Klincženja, we naschich Wutro-
bach